

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

<http://www.eltemps.cat>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Director general: Vicent Sanchis.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau.

Redacció de València: Víctor Maceda i Violeta Tena.

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Lluís Bonada.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Ana Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Álvaro, Sebastià Alzamora, Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala, Toni Canyís, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador Cot, Martí Domínguez, Jaume Fàbrega, Llibert Ferrí, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S. Jardí, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba, Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronat (*Moscou*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt (*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Míriam Díez (*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla (*Amman*), Ricard González (*Washington*), Victòria Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federico Rivas (*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C. Serra (*Berlín*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*), Miquel Toran (*Pequín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés, Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent, Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia Eibert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez, David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M. Oleaque, Roger Padrós, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer, José Luis Iniesta, Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Foto de portada: Jordi Play

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.: 932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Rotimpres.

Aiguaviva (Gironès).

Dipòsit legal: V-853-1984.

No, ministre

L'aprovació en el consell de ministres de la Llei Orgànica de Qualitat de l'Educació –coneguda com a llei Wert– ha provocat reaccions contràries tant al País Valencià com a Catalunya i les Balears. Reaccions diverses –com diferent és la intensitat que les defineix– però generalitzades i comunes en l'àmbit on s'haurà d'aplicar: és a dir, el món de l'ensenyament. És a Catalunya on la resposta contrària és més intensa. Gairebé tots els partits polítics presents al Parlament –amb les excepcions òbvies del Partit Popular i Ciutadans– han fet pinya en contra de la reforma i han anunciat que coordinaran la seua esmena a la totalitat al Congrés i al Senat. Al País Valencià, Escola Valenciana i altres entitats han fet un exercici molt il·lustratiu que deixa en evidència les intencions reals del govern de Mariano Rajoy.

El ministre José Ignacio Wert ha redactat la nova llei amb dues intencions. En primer lloc, desmuntar la darrera reforma educativa que va aprovar el govern de José Luis Rodríguez Zapatero. Després, i segurament amb intenció preferent, reintroduir el castellà com a llengua vehicular dins el sistema educatiu de Catalunya. La pretensió del PP en aquest darrer sentit va quedar clara en els programes electorals i les modificacions en la legislació autonòmica que han perpetrat els governs i les majories parlamentàries al País Valencià, les Balears i Aragó. Aquesta mateixa setmana el president del govern balear, José Ramón Bauzá, ha afirmat que els grans responsables del fracàs escolar a les Illes han estat “la llei socialista i la immersió lingüística”. Tot això explica la llei Wert i la partida pressupostària –cinc milions d'euros– que el ministre ha reservat per finançar els centres privats catalans que accepten alumnes que vulguen ensenyament en castellà.

Escola Valenciana calcula que caldrien 70 milions d'euros per a donar resposta satisfactòria a tots els pares que han demanat en aquest curs escolar que els seus fills puguin estudiar en una línia en català. Però la partida ministerial no contempla aquests supòsits. Es tracta, exclusivament, de garantir “la llibertat d'opció” de les 17 famílies –Wert afirma que en són mil– que a Catalunya demanen ensenyament en castellà. La “llibertat” només s'expressa en un idioma. Els comptes d'Escola Valenciana fan curt perquè hi ha molts milers més d'alumnes valencians que estudien en castellà però que canviarien d'opció si se'ls poguera atendre. Fent una projecció de les peticions anuals, podríem estar parlant d'una xifra de 100.000 alumnes. A 5.000 euros per cap, això demanaria una partida extraordinària de cinc-cents milions d'euros. El ministre Wert ja pot anar preparant-la.

Als nostres lectors

La gran cuina del món

Només han hagut de passar dos anys perquè el testimoni que va deixar Ferran Adrià quan va tancar El Bulli haja tornat a mans catalanes. Aquesta vegada la revista *Restaurant* ha considerat la del Cellar de Can Roca de Girona com la millor cuina del món. El reconeixement no ha de sorprendre. El geni d'Adrià és inimitable, però al nostre país l'oferta gastronòmica és molt més diversa. I ben sòlida, com demostren els fets. Els germans Roca en són ara els màxims exponents, però al seu costat hi ha una realitat que enlluerna. Aquesta

setmana el periodista gastronòmic Jaume Fàbrega ressegueix la cuina catalana des del *Llibre de Sent Soví* fins al Cellar i entrevista el màxim exponent d'una tradició que no deixa d'actualitzar-se amb vigor: Joan Roca.

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Secretaria de Comunicació

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímica, electroòptica, magnètica, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.